

TRANSLATED BY

**ANDRIY BONDAR,
5-17p.**

**AND
IVAN TEPLY,
18-33p.**

- © Pavlyuk I., author, 2004
- © translated by Bondar A., Teply I., 2004
- © picture by Skolozdra I., 2004
- © Davydchenko T., photo, 2004
- © SPOLOM, publishing house, 2004

THE ANGEL (OR) ENGLISH LANGUAGE?

Ihor Pavlyuk

ББК 84.4 УКР7
П 12

The Angel (or) English language?

Modern Ukrainian Verse

*“The Angel (or) English language?” – this is
state of mind and soul of the lyrical personage in
the new poems written by Ihor Pavlyuk,
a Ukrainian popular poet of today.*

*“Ангельською (чи) англійською?” – роздуми
і стан душі ліричного героя нових віршів
Ігоря Павлюка, відомого українського
сучасного поета.*

SPOLOM
Lviv, 2004

ISBN 966-665-164-5

© Павлюк І. З., 2004
© “СПОЛОМ”, 2004

Ігор Павлюк

**Ангельською
(чи)
англійською?**

Модерна українська поезія

Видавництво "СПЛОМ"
Львів, 2003

© Кучерявий С.

* * *

*Любов напала навесні –
Як Божа кара.
Писала кров'ю по вині,
Сумна і кара.*

*Здавалосьь – чесна, як вогонь,
Як вітер – гола.
Хотіла імені мого
І вийти з кола.*

*Ліпила слово-пластилін
Без рими в стовпчик,
Немов один на всій землі
Той сивий хлопчик.*

* * *

*Love took me prisoner in spring
By Cod's own verdict.
Brown-eyed and sad it trod my guilt
And my repentance.*

*It seemed to be as fair as fire,
Naked as whirlwind.
It wanted to ensnare my name
And flee the circle.*

*It molded words of plasticine
In rhymeless columns,
As though that old boy were alone
In all creation.*

*As though all men from Serpent came,
But not from Adam.
The veins were torn like telegrams,
Like trunks of oak-trees.*

*We had to take a trip away –
Away from people.
Love look me prisoner for life,
And us – till summer.*

*Немов від Змія всі були,
Не від Адама.
Розтяті вени, як стволи,
Як телеграма,*

*Що треба їхати кудись –
Удвох, від світу.
Любов напала назавжди,
А ми ж до літа...*

* * *

Сестра моя – життя.
Борис Пастернак

*Вже збувся сон первісної людини.
Бузок запах, як смерть перед вінцем.
Вже збувся сон. Коротшають хвилини.
Магічніє коханої лице.*

*Сміються люди з людської любові.
А що їм, людям? Їх рятує сміх.
Та не марнують часу на розмови
Зоря і Місяць, музика і сніг.*

* * *

My sister life.
Boris Pasternak

*Primeval dreams have finally come true.
The lilac smells like death before a nuptial.
They have come true.
The minutes are compressed.
The sweetheart's face is lighting
up with magic.*

*And people simply laugh at human love.
What do they care? –
They save their lives by laughing.
But in the moonlight only music speaks,
Under the stars all words
may lose their meaning.*

*At night all human morals disappear.
And more acute becomes
  the sense of freedom.
And all that gains of life have left behind
Is just a salty aftertaste of tiredness.*

*The peasant Cod walks following our plow.
He teaches us to learn from our own errors.
And when the one who cannot be my friend
Touches my forehead
  gently with her forehead.*

*I will feel warm and good as if in spring,
When orchards moan and
  lilacs are in blossom.
I will accept her, calling her my sister –
The one I loved a billion years ago.*

*Приходить ніч – людська мораль зникає.
А дуже гостре щастя відчуття.
І зостається втом солоня згряя
Від непотрібних перемог життя.*

*Селянський бог іде за нашим плугом
І вчить робити щастя з помилок.
Той, хто мені не вміє бути другом
Притулить до чола мого чоло.*

*І стане тепло, добре, як весною,
Коли цвіте бузок і стогне сад.
І я прийму, і я назву сестрою
Те, що любив мільярди літ назад.*

ЗОЛОТО. ОСІНЬ

*Навіщо і кому це золото призначено?
Невже купує ліс засмучену ріку?
Чого за білий цвіт так дорого заплачено
Снігам, що розтають
від сонця і від куль.*

*Як витерпіти синь
туману божевільного?
В своїй печалі я нікого не виню.
У небі й на землі я поважаю сильного –
Хто рай свій береже від золота й вогню.*

COLD. AUTUMN

*For what, for whom is all this
gold intended?
Is this sad river to be bought by woods?
Why has so much been paid
for this white blossom
To snow that melts from bullets
and from sun?*

*How must I bear this mad
and foggy blueness?
I blame no one for my unhappiness.
I value only those on earth and heaven
Who guard their paradise from gold and fire.*

*The autumn is too weak, but autumn flowers
Are only broken, none is ever bent.
I tread on them barefooted like on candles.
As if the winter came,
And it were me.*

*Oh, friends, do help me live
my life with flowers!
The autumn maple burns, so let it burn.
For what can burn itself can kindle others...
The maple`s soul is lying at its feet.*

*The joyful in this world are but too many.
The happy are too few to grow too high.
Why in creation haggle with a maple?
No need to. Take this last gold coin for keeps.*

*І хоч вона слабка, та є у неї – в осені –
Лиш зламані квітки, а згорблених нема.
Іду, як по свічках, по них ногами босими,
Неначе вже зима.
Неначе я – зима...*

*О друзі, допоможіть мені дожити з мальвами.
Горить осінній клен. Ну й добре,
що горить.
Бо що саме горить,
то тільки те підпалює...
Вже кленова душа в ногах його лежить.*

*Веселих на землі багато-пребагато є.
Щасливим на землі, то, мабуть, не рости.
Навіщо і кому із кленом торгуватися?
Візьміть собі за так останній золотий.*

* * *

*I знову я – пропаща голова.
Мій світ відбитий у коневім оці.
Під ритм зірок пишу свої слова
На Місяця затемненому боці.*

*Небесні міні – зграї журавлів –
Розвіє вітер, схильний до тривоги.
Не люблять птахи осінь на Землі –
Летять кудись, покинувши одного.*

* * *

*Again I am a hopeless wretched man,
Whose world is in a horse's eye reflected.
I write my lyrics in the rhyme of stars
Upon the other, darker side of moonlight.*

*Celestial shades –
                          migrating flocks of cranes –
Will fly away,
                          blown by the winds of worry.
Somehow birds don't like autumn,
  and they fly
To other skies, and leave to my sorrows.*

*I stand by that old windmill. And I have
Forgotten all, because I am forgotten.
The Sun that looks just like
a glowing heart
Is coming back after a night-long orgy.*

*And we all see the same in our dreams.
One soul within two different
worlds is dawning...
Who grieve by granddad's window in the rain?
No use –
no one has ever seen that Heaven.*

*This silence is as deep as that old man
Who rests in peace beside his dear old woman.*

*Стою із ним прадавнім вітряком.
Забув усіх, бо всі мене забули.
І Сонце, наче серце, за селом
Вертається із вічного загулу.*

*Сумний той самий всьому сниться сон.
Одна душа у двох тілах світає...
В плащі з дощу під дідовим вікном
Чого тужить? Ніхто ж не бачив раю!*

*Мовчить усе так глибоко, як дід,
Що біля баби ліг у батьківщину.*

*Моїй землі від роду стільки літ,
Як вирію в козацькім небі сина.*

*Зі слова все, то й піде у слова.
А поки що хай буде все юначе.
Це ж так чудово – райдуга, трава!..
Мій світ, мій Місяць...
Але коник
Плаче...*

*My native land is as immensely old
As heaven in above the skies of Cossacks.*

*All come from Word,
and shall return to Word.
And until then, young man,
let life go riding.
Is this not fun –
the rainbow and the grass!
My world, my Moon...
But the grasshopper
Cries...*

* * *

*Words fall scattering down like
                    a linden sheds leaves.
My head rests in the soft lap of grass.
How I wish I could have just one look
                                    in the eyes
Of the violin that played our last waltz.*

*Cranes call up in the sky,
                    and the heart aches with sorrow.
And the wind is still warm
                            like the locks of your hair.
How I wish I had friends
                                    on a different planet.
For it is May up there,
                                    and down here it is fall.*

* * *

*Облітають слова,
                    як вечірні розсипи липи.
На колінах трави лежить моя голова.
Я хотів би побачити очі тієї скрипки,
Що зіграла для тебе
                                    і мене прощальний вальс.*

*Закурличе вгорі –
                                    і лягає на серце туга.
Тільки вітер ще теплий,
                                    неначе твоя коса.
Я хотів би сьогодні
                                    на Місяці мати друга,
Бо на Місяці –
                                    травень, а в нас опадає сад.*

*Б'ються вікна озер
найм'якішим каменем ночі,
У якій облетять
наймудріші з дерев усіх.
Крізь тумани зірок
очі скрипки бачити хочу...*

*Можна бачити сльози,
А чути лиш можна сміх...*

*For a soft rock of night breaks
the windows of lakes,
Night will strip even the wisest of trees.
How I wish I could see now that
violin's tears...*

*Tears can only be seen,
And the laughter – be heard.*

* * *

*And snow came in the morning
with a pang of conscience,
The forest barely bore
the needles of its pines.
The eyes of owls were round
and bright like rings of Saturn,
And effervescent wine
was sparkling in those eyes.
Voices of beasts, and subtle river flows,
and paces Have panged and pierced this
world from immemorial times.
And blossom fell at dawn.
And evil eyes were harmless,
And stars were hiding
in blue towers of the dark.*

* * *

*А зранку сипав сніг
й домучувала совість.
І ледве ліс терпів соснового себе.
Сатурнове кільце
в очах тримали сови
Й кипіло в них вино підльодно голубе.
З неписаних часів пронизували кроки,
Звірині голоси
й тоненький струм ріки.
А зранку сипав цвіт.
Тьотки знімали вроки.
В блакитних вежах мли ховалися зірки.*

*Молилися на Схід. Дивилися на Захід.
І крильми замість рук торкали*

хліб землі.

*Ні холоду, ні голоду, ні сміху і ні страху –
Нічого не було,
Чого би не жалів.*

*Минулий грамофон крутився,
як Вселенна.*

Лиш в протилежний бік.

Лиш в протилежний бік...

*І капала в надріз вода важка й зелена,
Забувши краплям лік,
Забувши краплям лік.*

They all prayed to the East.

And to the West aspired.

*They touched the fat of land with wings,
and not with hands.*

*No hunger, cold, or fear,
or shame, or even laughter –*

*There was no thing on earth that
I did not regret.*

*The bygone gramophone kept turning,
spinning, whirling*

Like our Universe,

Only against its course...

And water – heavy, green –

dripped into the incision

Without a count of drops,

Without a count of drops.

FROM THE ETERNAL

*The golden stars are like
The wood being bonfired.
Man on the cross alike
The crucifix crucified.*

*And from the cherry's heart
The Guests' green blood is oozing.
And the new age's start –
A young Almighty's cruising.*

*...He's done all things all right
And somehow, – man-like, – fell asleep.
The river's down-the-bottom flight
Makes the bottom's eternity-bound trip.*

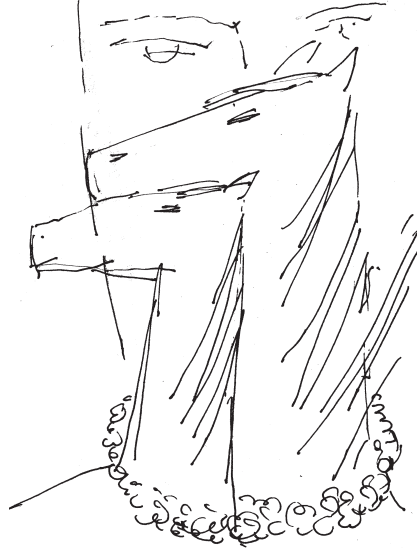
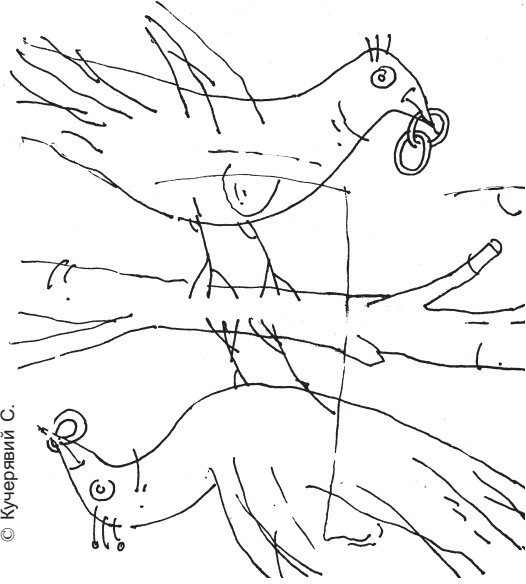
З ВІЧНОГО

*А зорі золоті,
Мов дрова у багатті.
Людина на хресті –
Розп'яття на розп'ятті.*

*Зелена кров Гостей
Тече із серця вишні.
І вік новий іде,
Як молодий Всевишній.*

*...Він все зробив – й заснув
Якось по-чоловічи.
Пливе ріка по дну,
А дно пливе у вічність.*

© Кучерявий С.

© Кучерявий С.

НАЙМИТ ЖУРАВЛЯ

Усім, усім поетам присвячую

Я вже писав:

Поет у цьому світі

Не більш не менше –

Наймит журавля.

Обом їм зараз нікуди летіти.

В крові – земля,

І у крові Земля...

Дитинно-мудрі погляди конвалій.

Берези плачуть мовчки і про все.

А там он – дим солодкої Італії

Овідій на очах своїх несе.

THE HIRED MAN OF THE CRANE

To all, all the poets I dedicate it

I wrote already, yes:

The poet on this Earth

Is hired by the Crane –

No more, no less –

Both no land having now to fly to, no.

In their blood there runs some earth,

And bleeding is the planet Earth...

The valley-lilies infant-wise looks wear,

The birth-trees weep in silence at all times.

And over there one can see Ovid bear

The smoke of sweet Italia on his eyes.

* * *

*Зірка зірці
Щось на вухо шепче.
Люди, звірі, трави,
Каміння
Прислухаються –
Тому й ростуть.*

* * *

*One star to another
Whispers something into the ear.
People, animals, grasses,
Stones
Lend their ears, –
And therefore they grow.*

THE LITTLE GIRL

*Little girl, bare-footed,
Weeping Granny's door-side,
With an upset, deep-rooted,
Autumn limping yard-wide.*

*Chilly heart's far from pretty.
Rooster's song no more sung..
– So for whom is your pity?
Answers she:
Everyone...*

ДІВЧИНКА

*Плаче дівчинка боса
На бабусин поріг.
Розчарована осінь
Клигає по дворі.*

*На душі прохолода.
Навіть півень затих...
– А кого тобі шкода?
Каже дівчинка:
– Всіх...*

* * *

*Себе не хочу жаліти.
А людство жаліти ліньки.
Позаду – вино із квітів
І темна солодкість жінки.*

*На Місяці – теплий вечір,
На Сонці – холодний ранок.
І друга мого плечі,
Прострілені під Іраном...*

*Я зрадив життя, здається, –
Продався осіннім віршам.
А Фауст старий сміється:
“Могло бути навіть гірше...””.*

* * *

*To pity myself, – undesirous,
To pity mankind, – too lazy.
Behind me, – the wine from flowers
And Woman’s sweetness, – so hazy.*

*The Moon’s is the eve rather hot.
The Sun’s is the morn by cold run.
And my friend’s shoulders shot, –
Shot through not far from Iran...*

*It seems I’ve betrayed my life,–
Myself to the autumn verse sold.
And can hear old Faust laugh:
“Might have been still worse”, he told..*

* * *

*Our spirit's dearer, road-weary,
But I am in no dock of Yours.
You'll only find me beaten-dreary,
Vanquished by life-asserted Laws.*

* * *

*Наш дух дорожчає, здорожений.
Але не ви мені Суддя.
Я можу бути переможений
Лише законами життя.*

ОДКРОВЕННЯ
(Шевченкові)

*Спить зима на зеленім житі.
А Тебе забрав поїзд скорий.
Ми не вмієм інакше жити!
Ми не хочем співати в хорі.*

*Наче мрія колись, так совість
В чорні ночі мені співає...*

*Як знімають вінок терновий –
Це болючіше, ніж вдягають.*

REVELATION
(TO TARAS SHEVCHENKO)

*Winter's slumbering
in this green rye field,
In the long-distance train You're leaving,
We aren't able to a different life yield!
We aren't willing to be choir-singing.*

*Like a dream once, is my conscience so
In the darkness of night for me singing...*

*And the wreath of thorns
less painful though
To put on, than remove, – when it's clinging.*

* * *

*Several obstinate songs and the kids...
That is all in my life-earned packs.
And now, for some reason, I feel
Of the bitter days, bygone days, gone.
The village's dust-beaten tracks
Are pierced through by blood
  and home-brew.
But keeping mó youth's spirit yet
Is the cherry-tree's sweet trembling on.*

*On the asphalts of roads.
Is the soul boiled through completely.
Both the deep and the windy fate
Like the Black Sea.*

* * *

*Кілька впертих пісень і дітей...
Це усе, що зміг.
А тепер я чогось
Горішній якийсь, торішній.
Самогоном і кров'ю
Пробита пилюка сільських доріг.
Ще молодить мене
Солодке тремтіння вишні.*

*На асфальтах доріг
До основ прокипіла душа.
А глибока і вітряна доля –
Як – чорне море.*

*Час приходит.
Питаєм: чого нам жаль?..
Гордимось перед Богом
Не щастям своїм,
А горем.*

*Time is ripe.
The question: what do we pity?..*

*We take pride before God
Not in the happ'ness of ours,
But in our grief.*

* * *

*Cradling the Indian sky in your eyes –
Were you –
child in face, with the body of priestess.
From the steppe I will turn to where
the dreaming snow flies,
That to it I may listen in with you,
my mistress.*

*Tickling stars falling down the sky,
The fog's son will rise,
more bitter than absinth.
Our gods in no time we shall reconcile,
The whirlwind
of poems you'll forgive me forthwith.*

* * *

*У очах колисала індійське небо –
Ти – з обличчям дитини
і тілом жриці.
Я Мамаєм з-під степу зверну до тебе.
Ми послухаєм сніг,
що летить і сниться.*

*Будуть падати з неба лоскотні зорі.
Син туману зійде, за полин гіркіший.
Ми помирим богів своїх скоро-скоро.
Ти пробачиш мені хуртовину віршів.*

*Ну а поїзд в степи буде мчати-мчати.
Але ми будем мудрі, багаті й чисті.
Перед ніччю так пахне зім'ята м'ята.
Перед снігом спішить облетіти листя.*

*And the train through
the steppes will rush on and on.
And we'll be like one,
richly wise and pure.
The trampled mint
so fragrant ere a day is gone.
The leaves in haste to fall
ere snow can endure.*

METEORITE

*A yellow meteorite falling,
No crying, no weeps in the flight,
Like the sparkling of tombstones rolling
Or through water seen candlelight.*

*On the palms of the winds so tough
Easy fell he, like blossom, once.
I have shared his sorrows enough
The first time in millennia, perchance.*

*Of his paradise exile, he's gone,
Eve shall, too, soon burn in the rite...
From the grass I am standing on
To the sky fell the meteorite.*

МЕТЕОРИТ

*Падав жовтий метеорит.
І не плакав, і не кричав.
Наче іскра з могильних плит,
Мов крізь воду горить свіча.*

*На долоні крутих вітрів
Падав легко, як з вишні цвіт.
Я журбу його розділив
Перший раз за мільйони літ.*

*Він вигнанець свого раю.
Скоро Єва також згорить...
Із трави, на якій стою,
В небо падав метеорит.*

* * *

*З волі чиєїсь
Земля родить
Квіти, трави, моря,
Коней, метеликів,
Людей...
А чого б їй
Не народити
Землятко?*

* * *

*At someone's will
The Earth gives birth
To flowers, grasses, seas,
To horses, butterflies
And humans...
Why shouldn't she
Give birth
To an Earthling?*

* * *

*...It's only autumn reaching autumn's time,
Its tear getting transparently*

thick-skinned.

*The ships that from alarming veins can fly,
With warm-land flight-claims frantically-leaved.*

*The green-eyed bird that perched
on a tense cord*

*Will fly off, – fly off, – praying, –
mist-received...*

*And we in our soul still in polite accord
With you, my World.*

One never by an autumn in deceived.

* * *

*...До осені лиш осінь доживе.
Її сльоза прозоро товстошкіріє.
І кораблі плывуть з тривожних вен,
Шаленством листя оправдавши вирії.*

*Зеленоока пташка з тятиви
Злетить, злетить – помолиться –
й туманіє...*

*А ми в душі усе іще на Ви.
На Ви, мій світе.
Осінь не обманює.*

* * *

*Здрастуйте, водо Мар'яно
І колодязю Іване.
Здрастуйте, дітки зорі,
Братику Місяце.
Прощавайте, бабусю Сонце,
Прабабусю Вічносте...
Всі ми такі
Самотні
У Всесвіті.*

* * *

*Hello, my water Maryana
And my well Ivan.
Hello, my kid stars and
Little brother Moon.
Fare thee well, my Granny Sun,
Grandgranny Eternity...
All of us being so
Lonely
In the Universe.*

Літературно-художнє видання

Павлюк Ігор Зиновійович
Ангельською (чи) англійською?

Сучасна українська поезія

Малюнок Михайла Юрика

Редактор Галина Капініс

Комп'ютерна верстка та коректура:

Оксана Шумин, Ігор Стахів

Відповідальний за випуск Олег Дук

Здано до складання 02. 03. 2004 р.

Підписано до друку 02. 03. 2004 р.

Формат 84x90/64. Гарнітура Arial Cyr

Ум. друк. арк. 1,29. Обл. вид. арк. 1,50.

Друк ПП Брошко

Павлюк І. З.

Л 17 Ангельською (чи) англійською? Сучасна українська поезія –
Львів: СПОЛОМ, 2004. – 36 с.

ISBN 966-665-164-5

Ангельською (чи) англійською? – роздуми і стан душі ліричного героя нових віршів Ігоря Павлюка, відомого українського сучасного поета.

Для шанувальників української поезії, широкого читацького кола.

ББК 84.4 УКР7

THE LITTLE GIRL

Little girl, bare-footed,
Weeping Granny's door-side,
With an upset, deep-rooted,
Autumn limping yard-wide.

Chilly heart's far from pretty.
Rooster's song no more sung..
- So for whom is your pity?
Answers she:
Everyone...

One star to another
Whispers something into the ear.
People, animals, grasses,
Stones
Lend their ears, —
And therefore they grow.

The author (Ihor Pavlyuk)
and a Scythian stone woman